

Borçlanarak başkasının parasını kullandığımızı sanırız. Tasarruf edip sabretmek yerine, borçlanıp rahat etmenin, kolaylığına düşeriz. Tefeciler de, bizim bu düşüncemizi kendi karlarına dönüştürürler.

Bu söylediğim, kişilerin kendi iradeleri ile yapabileceği bir iş olmaktan çoktan çıkmıştır.

Önümüze konulan tercihler bize ait değildir. Vahşi liberalizmin önümüze koyduğu hayat tarzıdır. “Atın, eskiyen çoraplarınızı, atın” dan buralara geldik.

Biz eskiyen çoraplarımızı yamamayıp atınca, tasarruf etmeyince, bankaların kurduğu düzenin içine düştük. Bankalar, yani mali sermaye, yani finans sistemi bu isimlerin hepsi, tefeciliğe verilen, kibarlaştırılmış, bilimsel ve gizemli kılıf giydirilmiş yeni cafcaflı isimlerdir.

Biz borçlanmaya karasevdalı olunca, elin oğlu boş durmadı. Elektronik para bastı, EURO bastı, Dolar bastı bizde bunları para sanıp kredi aldık. Onlarda bu kredilerine karşılık kendi arabalarını, kendi ürünlerini bize sattı.

Gelin şu bankaların “silinmiş para” satmalarına bakalım. Nasıl hayal satıp kazanç elde ettiklerine bir görelim.

Bankaya gideriz. Borç alırız. Banka aldığımız borcu, banka bilgisayarına elektronik olarak yazar. Biz gider bayiden arabamızı alırız. Banka elektronik olarak aldığımız bu borcu, bayiin bankasına elektronik olarak aktarır.

Biz borcumuzu faizi ile birlikte borç aldığımız bankaya götürdüğümüzde, banka anaparayı siler. Faizini banka sermayesine aktarır. Bu faiz kısmı artık reeldir.

Dolayısı ile banka hiçbir şey yapmadan faiz yüzdesi kadar kazanır. Biz sanırız ki, banka başka tasarruf sahiplerinden topladığı mevduatı bize faizi ile verdi. Durum böyle değildir. Halkın tasarrufları harcamalarını karşılamadığı için böyledir. Hatta ileri de kâğıt paraları tümünden kaldırma, bunun için planlanmaktadır.

Banka Merkez Bankasından aldığı 1000 liraya karşılık, munzam karşılık olarak Merkez Bankasında, %10 ihtiyat olarak tutar. Geri kalanını, yani elinde olmayan kısmını elektronik olarak yaratır. Bu yol ile 1.000 liraya karşın 10.000 lira kredi verir. Yani biz kredi aldığımızda, yeni yaratılmış elektronik kısmını almış gibi oluruz. Bankalarda para yaratılması için, sadece kredi almanız yeterlidir. Buna KRS, ya da Kısmi Rezerv Sistemi denir. Bir başka deyişle, borca dayalı para yaratma sistemi.

Peki, merkez bankası parayı nereden alır. Merkez bankası para basar. Oda bu paraları

yaratırken, İsviçre'deki bankadaki munzam karşılığa göre basar. Aynı bizim ilk bankamızın yaptığı gibi. İsviçre'deki sistemin adı da; Uluslar arası Denkleştirme Sistemidir. Yani uluslar arası mafyanın elinde para yaratma ve dengeleme merkezidir. Buraya bağlı olmayan, ya da Batı para yaratma sistemine bağlı olmayan devletlere Batı savaş açar. Libya düştükten sonra, Batının ilk yaptığı iş, Libya bankalarını Uluslar Arası Denkleştirme Merkezine bağlamak olmuştur. Kaddafi'yi altın ile petrol satacak diye katlettiler.

Buna benzer başka bir para yaratma sistemi de, tekellerin hisse senedi satma mekanizmasıdır. Şirket değerinin çok üstünde kâğıt çıkarırlar. Yani borçlanırlar.

Anlayacağımız, arkasında bir üretim olmayan, ya da sadece bir kısmında olan, bir sistem ile kaşı karşıyayızdır.

Sadece çalışanlar, küçük yerli sermaye, esnaf kendi parasını kendi basmaz. Ya da sanal olarak üretemez.

Faizlerin bir merkezde toplanması, belli merkezleri zenginleştirirken, faiz verenleri yoksullaştırır.

Dolayısıyla, çalışanların bir araba alması için artık bir yerde çalışıyor olması yetmez. Geceleri de taksi şoförü olması gerekir. V.s.

Şu anlattıklarımı liberal ekonomi profesörleri bilmez. Ya da bilirdi, hiç söz etmez.

Emperyalizmin halkları soyması Borca Dayalı Para Yaratma düzeneği üzerinden yürür.

[Bülent ESİNOĞLU](mailto:bulentesinoglu@gmail.com) , 3 Haziran 2012
bulentesinoglu@gmail.com
